

L 3 krt
581

4
456

proletarieši, savienojieties!

**PAR
PARTIJAS PROPAGANDAS
NOSTĀDNI SAKARĀ AR
„VK(b)P VĒSTURES ĪSĀ KURSA“
IZDOŠANU**

VK(b)P CK lēmums

**LATVIJAS VALSTS IZDEVNIECIBA
RIGĀ 1952**

44/901

L $\frac{3K17}{581}$

Dyest
L

Visu zemju proletarieši, savienojieties!

PAR
PARTIJAS PROPAGANDAS
NOSTĀDNI SAKARĀ AR
„VK(b)P VĒSTURES ĪSĀ KURSA“
IZDOŠANU

VK(b)P CK lēmums

LATVIJAS VALSTS IZDEVNIECIBA
RIGĀ 1952

L-2

О ПОСТАНОВКЕ ПАРТИЙНОЙ
ПРОПАГАНДЫ В СВЯЗИ С ВЫПУСКОМ
«КРАТКОГО КУРСА ИСТОРИИ ВКП(б)»

ЗКР4+1М

Постановление ЦК ВКП(б)

Госполитиздат 1944

На латышском языке

Latv. PDR Valets biblioteka

64 -79-211

Nodota salikšanai 1952. g. 7. maijā. Parakstīta iespiešanai
1952. g. 13. jūnijā. Papīra formāts 73×103^{1/2}z. 0,438 papīra l.,
1,19 iespiedl., 1,16 izdevn. l. Metiens 5000 eks. JT 30127.
Izdevn. Nr. 5143-P160. Tipogr. pasūt. Nr. 2034. Iespiesta
LPRRT 2 tipografijā Rīgā, Dzirnāvu ielā 57.

Maksā 25 kap.

ЛАТГОСИЗДАТ — РИГА

Отпечатано в типографии № 2 «Советская Латвия»
ЛРТПП, г. Рига, ул. Дзирнаву, 57.

«Vissavienības Komunistiskās (boļševiku) partijas vēstures īsā kursa» nākšana klajā ir lielākais notikums boļševiku partijas idejiskajā dzīvē. Līdz ar «VK(b)P vēstures īsā kursa» iznākšanu partija ieguvusi jaunu varenu boļševisma idejisko ieroci, pamatzināšanu enciklopediju marksisma-ļeņinisma laukā. Partijas vēstures kurss ir boļševisma zinātniskā vēsture. Tajā iztirzāta un vispārināta komunistiskās partijas gigantiskā pieredze, kam līdzīgas nav bijis un nav nevienai partijai pasaulē.

«Vissavienības Komunistiskās (boļševiku) partijas vēstures īsais kurss» ir svarīgākais līdzeklis boļševisma apgūšanā, partijas biedru apbruņošanā ar marksistiski-ļeņinisko teoriju, t. i., ar sabiedrības attīstības un politiskās cīņas likumu zināšanu, ir līdzeklis pacelt partejisko un nepartejisko boļševiku politisko modrību, līdzeklis pacelt marksisma-ļeņinisma propagandas darbu pienācīgā teoretiskā augstumā.

Radot «Vissavienības Komunistiskās (boļševiku) partijas vēstures īso kursu», VK(b)P CK balstījās uz šādiem uzdevumiem:

- 1) Nepieciešams bija dot partijai vienotu rokasgrāmatu partijas vēsturē, rokasgrāmatu, kas būtu oficiāls, VK(b)P CK pārbaudīts VK(b)P vēstures un marksisma-ļeņinisma pamatjautājumu iztulkojums, kas nepieļauj nekādu patvaļīgu iztulkošanu. Izdodot «VK(b)P vēstures kursu», ko VK(b)P CK atzinusi

par pareizu, tiek darīts gals patvaļai un sajukumam partijas vēstures iztirzājumā, dažādo viedokļu pārpilnībai un partijas teorijas un partijas vēstures svarīgāko jautājumu patvaļīgai iztulkošanai, kāda bija sastopama vairākās agrāk izdotajās partijas vēstures mācības grāmatās.

2) Radot «VK(b)P vēstures īso kursu», VK(b)P CK izvirzīja par savu uzdevumu likvidēt propagandā kaitīgo plaisu starp marksismu un ļeņinismu, kura bija radusies pēdējos gados un kura bija novedusi pie tā, ka ļeņinismu sāka mācīt kā patstāvīgu mācību — atrauti no marksisma, atrauti no dialektiskā un vēsturiskā materialisma, atrauti no partijas vēstures, aizmirstot, ka ļeņinisms izaudzis un attīstījies uz marksisma pamata, ka marksisms ir ļeņinisma pamats, ka, nezinot šo ļeņinisma pamatu, nevar saprast ļeņinismu.

Radot «VK(b)P vēstures kursu», VK(b)P CK izvirzīja par savu uzdevumu dot tādu VK(b)P teorijas un vēstures rokasgrāmatu, kur no jauna vienā veselā vienībā būtu apvienotas vienotās marksistiski-ļeņiniskās mācības mākslīgi saskaldītās sastāvdaļas — dialektiskais un vēsturiskais materialisms un ļeņinisms un kur vēsturiskais materialisms būtu saistīts ar partijas politiku, — rokasgrāmatu, kurā būtu parādīta Marksa un Ļeņina mācības nesaraujamā vienotība, nedalāmība un pēctecība, marksisma-ļeņinisma vienotība un izteikts tas jaunais, ko Ļeņins un viņa skolnieki devuši marksistiskajā teorijā, balstoties uz proletariāta šķiras cīņas jaunās pieredzes vispārinājumu imperialisma un proletarisko revolūciju laikmetā.

3) Pretēji dažām vecām mācības grāmatām, kas iztirzāja VK(b)P vēsturi, vispirms balstoties uz vēsturiskām personām un domājot audzināt kadrus pēc

personībām un to biogrāfijām, — «Īsais kurss» partijas vēsturi iztirzā, bazējoties uz marksisma-ļeņinisma pamatideju attīstīšanu, un patur vērā partijas kadru audzināšanu pirmām kārtām marksisma-ļeņinisma *ideju garā*.

Radot «VK(b)P vēstures īso kursu», VK(b)P CK ņēma par pamatu uzdevumu pasniegt marksisma-ļeņinisma mācību uz vēsturisku faktu pamata. VK(b)P CK ņēma vērā, ka tāds marksistiski-ļeņiniskās teorijas iztirzājums visvairāk atbilst lietas interesēm, jo marksisma-ļeņinisma pamatidejas vislabāk, dabiskāk un saprotamāk demonstrēt ar vēsturiskiem faktiem, jo pati VK(b)P vēsture ir marksisms-ļeņinisms darbībā, jo marksistiski-ļeņiniskās teorijas pareizums un dzīvīgums pārbaudīts praksē, proletariāta šķiras cīņas pieredzē un pati marksistiski-ļeņiniskā teorija attīstījusies un kļuvusi bagātāka visciešākā saistībā ar praksi, balstoties uz proletarīta revolucionārās cīņas praktiskās pieredzes vispārinājumu.

4) Radot «VK(b)P vēstures īso kursu», VK(b)P CK izvirzīja uzdevumu atbrīvot marksistisko literatūru no vienkāršošanas un vulgarizācijas vairāku marksisma-ļeņinisma teorijas un partijas vēstures jautājumu iztulkošanā.

Tāda veida vulgarizācija un vienkāršošana izpaudās, piemēram, līdz pēdējam laikam izplatītos, skaidri antimarksistiskos un partijas sen nosodītos uzskatos par personības lomu vēsturē, kad jautājumu par personības lomu vēsturē daži pseidoteoriķi un propagandisti iztirzāja no puseseriskām pozīcijām.

Marksisma-ļeņinisma tāda veida vulgarizēšanai un vienkāršošanai pieskaitāma nepareiza jautājuma iztulkošana par socialisma uzvaru mūsu zemē.

Plaši izplatījušies marksistiski-leņinisko uzskatu sagrozījumi jautājumā par karu raksturu mūsu laikmetā, neizpratne, kāda ir atšķirība starp taisnīgiem un netaisnīgiem kariem, nepareizais uzskats par boļševikiem kā sava veida «pacifistiem».

Vēstures zinātnē līdz pēdējam laikam antimarksistiskie sagrozījumi un vulgarizēšana bija saistīti ar tā dēvēto Pokrovska «skolu», kas vēsturiskos faktus izskaidroja sagrozīti, pretēji vēsturiskajam materialismam tos apgaismoja no šāsdienas viedokļa, bet nevis no to apstākļu viedokļa, kuros norisinājās vēsturiskie notikumi, un ar to sagrozīja īsteno vēsturi.

Istenās vēstures antivēsturiskā falsifikācija, anti-vēsturiskie mēģinājumi nevis patiesīgi iztirzāt vēsturi, bet gan to izpušķot noveda, piemēram, pie tā, ka mūsu propagandā partijas vēsturi dažreiz iztēloja kā nepārtrauktu uzvaru ceļu, bez kaut kādām pagaidu sakāvēm un atkāpšanās, kas ir acīm redzamā pretrunā vēsturiskajai patiesībai un līdz ar to traucē kadru pareizu audzināšanu.

Antimarksistiskais, vulgarizatoriskais juceklis izpaudās arī, izplatot nepareizus uzskatus par padomju valsti un pazeminot lomu un nozīmi, kāda ir socialistiskajai valstij, kas ir galvenais socialisma uzvaras ierocis strādnieku un zemnieku rokās, kā arī galvenais ierocis, lai darbaļaužu socialistiskos iekarojumus aizsargātu no kapitalistiskā ielenkuma.

«VK(b)P vēstures īsais kurss» dara galu tai un tamlīdzīgai marksisma-leņinisma vulgarizēšanai un banalizēšanai, atjaunojot marksisma-leņinisma mācības.

5) Radot «VK(b)P vēstures īso kursu», VK(b)P CK izvirzīja par savu uzdevumu uzskatāmi demonstrēt spēku un nozīmi, kādi piemīt marksistiski-

ļeņinskajai teorijai, kas zinātniski atklāj sabiedrības attīstības likumus, — teorijai, kas māca lietot šos likumus, lai vadītu proletariāta revolucionāro darbību, — teorijai, kas kā ikkatra zinātnie nepārtraukti attīstās un kļūst pilnīgāka un kas nebaidās atsevišķas novecojušas tezes un secinājumus aizstāt ar jauniem secinājumiem un tezēm, kuri atbilst jaunajiem vēsturiskajiem apstākļiem.

VK(b)P CK balstījās uz to, ka bez marksisma-ļeņinisma teorijas zināšanas, bez boļševisma apgūšanas, bez savas teoretiskās atpalcības pārvarēšanas mūsu kadri klibos uz abām kājām, jo uzdevums pareizi vadīt socialistiskās celtniecības visas nozares prasa, lai praktiķi apgūtu marksistiski-ļeņinskās teorijas pamatus, prasa, lai viņi prastu vadīties no teorijas, atrisinot praktiskās darbības jautājumus.

Maldīgi domāt, ka teorijas apgūšanas uzdevums būtu pa spēkam tikai nelielām darbinieku aprindām. Marksistiski-ļeņinisko teoriju ir iespējams apgūt. Tieši tagad, kad PSR Savienībā pastāv padomju vara un ir uzvarējis socialisms, radītas neaprobežotas iespējas, lai mūsu vadošie kadri sekmīgi apgūtu marksistiski-ļeņinisko teoriju, studētu partijas vēsturi, Marksa, Engelsa, Ļeņina un Staļina darbus. Lai apgūtu marksisma-ļeņinisma teoriju, vajag tikai izrādīt vēlēšanos, rakstura neatlaidību un stingrību šā mērķa sasniegšanā. Ja var sekmīgi apgūt tādas zinātnes, kā, piemēram, fiziku, ķīmiju un bioloģiju, tad jo mazāk ir pamata šaubīties, vai var pilnīgi apgūt marksisma-ļeņinisma zinātni.

6) Radot «VK(b)P vēstures kursu», VK(b)P CK izvirzīja uzdevumu palīdzēt kadriem, kas strādā teoretisko un propagandas darbu, pārkārtoties, uzlabot darba kvalitāti, sākt likvidēt savu teoretisko atpali-

cību, nōvērst trūkumus un robus savā ideoloģiskajā sagatavotībā un pacelt propagandas darbu pienācīgā augstumā.

Visi šie uzdevumi, ko izvirzījusi VK(b)P CK, atrisināti «VK(b)P vēstures īsajā kursā».

II

Kādi ir propagandas darba galvenie trūkumi?

Kādā virzienā nepieciešams pārkārtot partijas propagandas un teoretisko darbu?

1) Partijas propagandas nostādnes galvenais trūkums ir tas, ka partijas propagandas vadībai trūkst nepieciešamās centralizācijas, un no tā izrietošā savrocība un neorganizētība propagandas darbā.

Savrocība un neorganizētība partijas propagandas laukā izpaudās vispirms tā, ka partijas organizācijas par propagandas pamatformu izvēlējās mutvārdu propagandu pulciņos, aizmirstot, ka metode propagandēt pulciņos bija raksturīga lielāko tiesu partijas nelegalajā periodā, tāpēc ka tādi bija tolaik partijas darba apstākļi, un ka padomju varas apstākļos, kad boļševiku partijas rokās atrodas tāds spēcīgs propagandas ierocis kā prese, ir radīti pilnīgi jauni apstākļi un iespējas neierobežotam propagandas vērienam un centralizētai tās vadībai.

Partijas organizācijas nevis izmanto šīs iespējas, bet joprojām turas pie propagandas vecajām formām, neievērojot to, ka pulciņi tagadējos apstākļos nevar vairs būt galvenā metode, kā mūsu kadriem mācīt boļševismu, ka par pamatmetodi, mācot kadriem marksismu-ļeņinismu, jāklūst vecākās boļševiku paaudzes pieredzē pārbaudītajai boļševiku partijas vēstures un teorijas patstāvīgas studēšanas metodei, bet partijai jānāk palīgā kadriem šinī ziņā ar presi un

centralizētu augsti kvalificētu konsultāciju jautājumos, kas tiem rodas studiju procesā, ar lekcijām, referātiem u. tml.

Izvēloties par propagandas galveno metodi mūvārdu propagandu pulciņos, partijas organizācijas aizrāvušās ar aplamo iedomu apvienot visus komunistu pulciņos, liekot lielas cerības uz partijas pulciņu tīkla skaitlisko paplašināšanu, dzenoties bez izņēmuma visus komunistus — un turklāt obligāti — «ietvert» partijas pulciņos.

Dzenoties pēc pulciņu skaita, partijas organizācijas izlaidušas no rokām galveno posmu — propagandas kvalitāti.

Pulciņu pārpilnība, atņemot partijas organizācijām iespēju kontrolēt propagandas darbu pēc būtības, noveda pie tā, ka partijas organizācijas izlaida no savām rokām propagandas vadību, aprobežojot savu darbību galvenokārt ar kancelejiski statistisku ziņu vākšanu par to, cik komunistu «ietverti» mācību pulciņos, par pulciņu skaitu un apmeklētību. Rezultatā pulciņi pārvērtušies par autonomām un nekontrolētām organizācijām, kas darbojas uz savu atbildību.

Tālāk, pulciņu pārpilnība novedusi pie tā, ka propagandistu kadros, izrādījies, ir ļoti daudz teoretiski maz sagatavotu un bieži vien politiski neizglītotu un nepārbaudītu cilvēku, kas ne tikai nespēj palīdzēt partijas biedriem un bezpartejiskiem apgūt boļševismu, bet spēj vienīgi marksistiski-lenīniskās teorijas iztīrāšanas vietā likt kaitīgu vienkāršošanu un jaukt galvu saviem klausītājiem.

Dzenoties pēc lielāka propagandistu skaita, partijas organizācijas izlaida no savām rokām propagandistu kadru apmācības un kvalifikācijas celšanas teoretisko vadību un kontroli pār propagandistu darbu

pulciņos. Partijas organizācijas nevis centralizēja propagandistu vadību un tā nodrošināja kvalitātes kāpinājumu darbam ar propagandistiem, bet arī šinī ziņā maldīgi uzņēma kursu uz kvantitāti un sadrumstaloja palīdzību propagandistu kadriem, nodibinot lielu skaitu partijas kabinetu uzņēmumos, propagandistu semināru, īslaicīgu propagandistu kursu utt. Dzīšanās pēc šo institutu lielāka skaita par jaunu kvalitātei noveda pie tā, ka, izrādījās, partijas kabinetiem un propagandistu semināriem trūkst partijas nepieciešamās vadības, bet propagandistu semināru un partijas kabinetu kvalificētu vadītāju kadru trūkums noveda pie to darba kvalitātes pazeminājuma, pie propagandistu neapmierinātības ar darba nostādni tajos, padarot semināru un kabinetu apmeklēšanu par formālu klausību.

Padarījušas pulciņu apmeklēšanu par partijas biedru pienākumu, uzskatot partijniekus par mūžīgiem pamatskolas skolniekiem, kas nav spējīgi patstāvīgi studēt marksismu-ļeņinismu, partijas organizācijas ķērās pie veselas rindas administratīvu viltību, lai partijas biedrus iedabūtu un noturētu pulciņos, nostājās uz sikumainas aizbildnības un pulciņos veiktā komunistu darba reglamentācijas ceļa.

Pulciņu darbā iesakņojās nepareizas un partijas biedru idejiski politisko attīstību traucējošas skolnieciskas metodes, kas izpaudās, noteicot visiem pulciņiem «kopīgas dienas» mācībām, vienādus to darba reglamentus, izmetot no pulciņiem pārrunu un dzīvas biedriskas diskusijas metodi.

Neaprobežojoties ar to, partijas organizācijas pievērsās birokrātiskai un kaitīgai iedomai «kontrolēt» katru, kas lasa marksistiski-ļeņinisku grāmatu, un likt dot pārskatu par izlasīto.

Propagandas darba šādas nepareizas nostādnes rezultātā komunistiem, kas ir spiesti vairākus gadus no vietas nodarboties vienos un tajos pašos pulciņos un kam trūkst pienācīgas palīdzības, pašiem mājās, studējot marksistiski-ļeņinisko literatūru, zūd interese par teoretisko sagatavošanos, bet pulciņu nodarbību apmeklēšana bieži vien kļūst par smagu nastu.

Brīvprātības principa pārkāpšana, iestājoties pulciņos, birokrātiski administratīvā prakse mehāniski, piespiedu ceļā ieskaitīt partijas biedrus pulciņos, nepareizais uzskats par pulciņiem kā par partijas izglītības vienīgo formu satricināja partijas biedru ticību, ka viņi spētu sekmīgi studēt marksismu-ļeņinismu, patstāvīgi lasot. Ar to ir ļoti kaitēts komunistu dziļai, patstāvīgai marksisma-ļeņinisma pamatu apgūšanai, partijas kadru idejiskai augšanai.

Nepieciešams atjaunot komunistos ticību saviem spēkiem un spējām apgūt marksistiski-ļeņinisko teoriju.

Nepieciešams satriekt kaitīgo aizspriedumu, it kā tikai pulciņā varētu mācīties marksismu-ļeņinismu, kad īstenībā galvenais un pamatveids, kā studēt marksismu-ļeņinismu, ir patstāvīga lasīšana.

2) Viens no galvenajiem cēloņiem, kādēļ nesamērīgi tika pārspilēts pulciņu darbs un mutvārdu propaganda vispār — par jaunu propagandai presē, bija kaitīgā nesaskaņa starp to, kā bija organizēta propaganda presē un mutvārdu propaganda, kas izpaudās propagandas nodaļu un preses nodaļu atsevišķā pastāvēšanā — tiklab apgābalu komitejās, novadu komitejās un nacionālo kompartiju CK, kā arī VK(b)P CK aparatā.

Marksisma-ļeņinisma propagandā galvenajam, izšķirošajam ierocim jābūt preseī — žurnāliem, avīzēm,

brošūrām, bet mutvārdu propagandai jāieņem blakus vieta, palīgvietā. Prese dod iespēju vienu vai otru patiesību uzreiz darīt pieejamu visiem, tāpēc tā ir spēcīgāka par mutvārdu propagandu. Bet propagandas vadības saskaldīšana starp divām nodaļām noveda pie preses lomas pazemināšanas marksisma-ļeņinisma propagandā un līdz ar to pie boļševistiskās propagandas vēriena sašaurināšanas, pie savrocības un neorganizētības.

Partijas propagandas un aģitācijas nodaļas, aprobežodamas savu darbību ar mutvārdu propagandu, dzīdamās pēc lielāka pulciņu skaita, neizmantoja propagandas darbā partijas presi un rezultātā zaudēja iespēju vadīt propagandu pēc būtības.

Savukārt preses nodaļas, būdamas bez nepieciešamiem kvalificētiem propagandistu kadriem, kuri gandrīz visi bija nodarbināti ar mutvārdu propagandu, kā izrādījās, nebija spējīgas propagandēt marksismu-ļeņinismu presē.

3) Svarīgākais trūkums partijas propagandas darbā ir tas, ka partijas organizācijas pametušas novārtā mūsu kadru, mūsu padomju inteliģences — partijas, komjaunatnes, padomju, saimniecisko, kooperatīvo, tirdzniecības, arodbiedrību, lauksaimniecības, izglītības, militāro kadru, tas ir, partijas, valsts un kolchozu aparāta kadru, ar kuru palīdzību strādnieku šķira un zemniecība pārvalda Padomju zemi, — politiskās sagatavošanas darbu un marksistiski-ļeņiniskās norūdišanas darbu. Mūsu partijas propagandas prakse, kas bija koncentrēta galvenokārt uz to, lai aptvertu no darbīgā nākošos strādniekus, ir izlaidusi no redzes loka komandējošos kadrus — mūsu padomju, partijas un ārpus partijas esošo inteliģenci, kas sastāv no vakarējiem strādniekiem un zemniekiem.

«VK(b)P vēstures īsais kurss» izvirza par vienu no saviem uzdevumiem — darīt galu šai mežonīgajai, antiļeņiniskajai, nevērīgajai attieksmei pret mūsu padomju inteligenci un tās politiskās, leņiniskās audzināšanas vajadzībām.

«VK(b)P vēstures īsais kurss» pirmām kārtām vēršas pie vadošajiem partijas, komjaunatnes, saimniecisko un citu darbinieku kadriem, pie visas mūsu partijas un ārpus partijas esošās inteligences kā pilsetā, tā arī uz laukiem.

Mūsu partijas, padomju, saimnieciskie un citi vadošie leņiniskie kadri, aizņemti praktiskā darbā, ir ļoti atpalikuši teorijas laukā. Radot partijas vēstures kursu, VK(b)P CK izvirzījusi uzdevumu sākt šās mūsu kadru teoretiskās un politiskās atpalicības likvidāciju.

VK(b)P CK balstījās uz to, ka «... ja mēs spētu, ja mēs varētu mūsu partijas kadrus, no apakšas līdz augšai, sagatavot ideoloģiski un norūdit viņus politiski tādā veidā, lai viņi varētu brīvi orientēties iekšējos un starptautiskos apstākļos, ja mēs prastu viņus padarīt par pilnīgi nobriedušiem leņiniešiem, marksistiem, kas bez nopietnām kļūdām spējīgi atrisināt valsts vadības jautājumus, tad ar to mēs būtu atrisinājuši deviņas desmitdaļas no visiem mūsu uzdevumiem» (Staļins).

VK(b)P CK balstījās uz to, ka boļševistiskās vadības māksla prasa zināt teoriju, t. i., sabiedrības attīstības likumus, strādnieku kustības attīstības likumus, proletariskās revolūcijas attīstības, socialistiskās celtniecības attīstības likumus, un prast izmantot šos likumus praktiskā darbā, vadot socialistisko celtniecību.

Visi mūsu kadri ir milzīga padomju inteligences

armija. Padomju inteligence ar visām savām saknēm saistīta ar strādnieku šķiru un zemniecību. Tā ir pilnīgi jauna inteligence, kam līdzīgas nav neviena zemē pasaulē.

Neviena valsts nav varējusi un nevar iztikt bez savas inteligences, jo vairāk bez savas inteligences nevar iztikt strādnieku un zemnieku socialistiskā valsts. Mūsu inteligenci, kas izaugusi padomju varas gados, sastāda valsts aparata kadri, ar kuru palīdzību strādnieku šķira realizē savu iekšējo un ārējo politiku. Tie ir vakārējie strādnieki un zemnieki un strādnieku un zemnieku dēli, kas izvirzījušies komandējošos posteņos. Īpaša nozīme ir inteligencei tādā zemē kā mūsu, kur valsts virza visas saimniecības un kultūras nozares, tai skaitā arī lauksaimniecību, un kur katram valsts darbiniekam, lai viņš apzinīgi un sekmīgi veiktu savu darbu, jāsaprot valsts politika, tās uzdevumi ārpus valsts un tās iekšienē.

Tādad padomju inteligences marksistiski-leniniskās audzināšanas uzdevums ir viens no pašiem pirmajiem un svarīgākajiem bolševiku partijas uzdevumiem.

VK(b)P CK konstatē, ka, lai gan inteligencei ir tik svarīga loma padomju valstī, tomēr līdz pat šim laikam vēl nav pārvarēta nevērīgā izturēšanās pret mūsu inteligenci; šī izturēšanās nozīmē viskaitīgākā veidā pārnest uz mūsu padomju inteligenci tos uzskatus un izturēšanos pret inteligenci, kas bija izplatīti pirmsrevolūcijas periodā, kad inteligence kalpoja muižniekiem un kapitalistiem.

Šī nevērīgā izturēšanās pret inteligenci izpaužas, pamatot novārtā idejiski audzinošo darbu ar kadriem, atstājot novārtā politisko darbu inteligences, kalpotāju, skolotāju, ārstu, studentu, kolchozu inteligences utt. vidū, nevērīgi augstprātīgi izturoties pret

partijā un ārpus partijas esošu inteliģentu kā pret otrās šķiras cilvēku, kaut arī tas būtu vakarējais stačanovietis, kas savu nopelnu dēļ izvirzīts padomju valsts vadošā postenī.

Tāda antibolševistiska izturēšanās pret padomju inteliģenci ir mežonīga, huliganiska un bīstama padomju valstij. Nepieciešams saprast, ka tieši tas, ka pamests novārtā politiskais darbs inteliģences vidū — mūsu kadru vidū, novedis pie tā, ka daļa no mūsu kadriem, kas atradās ārpus partijas politiskās ietekmes un kam nebija idejiskā rūdījuma, politiski noklīda, sapinās un kļuva par ārzemju izlūkošanas un viņu trockistiski buchariniskās un buržuaziski nacionalistiskās aģentūras upuri.

VK(b)P CK uzskats ir, ka šai «machajeviskai», antiļeņiniskai attieksmei pret inteliģenci nepieciešami jādara gals.

Nepieciešams padomju inteliģenci audzināt marksisma-ļeņinisma garā.

Bez tādas inteliģences padomju valsts nevar sekmiģi vadīt mūsu zemi.

«VK(b)P vēstures īsais kurss» ir līdzeklis, lai tā audzinātu padomju inteliģenci.

III

VK(b)P CK nolemj:

1. Uzskatīt par nepareizu dzišanos pēc tā, lai pēc iespējas lielāku skaitu komunistu iesaistītu partijas izglītības pulciņos; šāda tendence kaitē propagandas kvalitātei un noved pie spēku sadrumstalošanas un propagandas darba līmeņa pazemināšanās.
2. Ūzdot par pienākumu partijas organizacijām likvidēt organizatorisko savrocību partijas propagandā.

das darbā, nodibināt nepieciešamo centralizāciju tās vadībā un pārkārtot partijas propagandas organizāciju tādejādi, lai nodrošinātu tās kvalitātes, tās idejiskā līmeņa kāpinājumu.

3. Marksisma-ļeņinisma propagandas pamatā likt «Vissavienības Komunistiskās (boļševiku) partijas vēstures īso kursu».

— Diferencēt VK(b)P vēstures studijas šādi:

Kadru *zemākajam* posmam, kuru skaitā ir liela daļa nepietiekami sagatavotu biedru, lietderīgi studēt kursu saīsinātā apjomā pēc trim partijas vēstures pamatposmiem: 1) cīņa par boļševistiskās partijas radīšanu (I—IV nodaļa), 2) boļševiku partija cīņā par proletariāta diktatūru (V—VII nodaļa), 3) boļševiku partija pie varas (VIII—XII nodaļa).

Vidējam posmam, kas sastāv no samērā vairāk sagatavotiem biedriem un ir mūsu kadru visplašākais posms, VK(b)P CK ieteic studēt «VK(b)P vēstures kursu» pilnīgi pēc 12 tajā ietilpstošām nodaļām.

Augstākajam posmam, t. i., visvairāk sagatavotiem biedriem, lietderīgi studēt «VK(b)P vēstures īso kursu» pēc katras nodaļas apakšnodaļām, vienlaicīgi studējot attiecīgos Marksa-Engelsa-Ļeņina-Staļina darbus pēc pirmavotiem.

4. Balstoties uz to, ka par marksisma-ļeņinisma studiju galveno metodi jāklūst patstāvīgu studiju metodei, uzdot apgabalu komitejām, novadu komitejām un nacionālo kompartiju CK samazināt partijas izglītības pulciņu skaitu.

Katrā lielā uzņēmumā, iestādē un augstskolā tagad pastāvošo daudzo desmitu, bet dažkārt pat simtu pulciņu vietā, pareizi pieejot lietai, lietderīgi atstāt lielā uzņēmumā, lielā iestādē apmēram 2—3 pulciņus zemākajiem kadriem, 2—3 pulciņus vidējā līmeņa un

1 paaugstināta tipa pulciņu visattīstītākiem un sagatavotākiem ļaudīm, bet augstākajās mācību iestādēs vairākus vidējā un paaugstinātā tipa pulciņus.

Lauku rajonos, kur ir biedri, kas vēlas studēt «VK(b)P vēstures īso kursu» pulciņos, un kur ir kvalificēti propagandisti, var būt vairāki pulciņi lauku inteliģencei: partijas un padomju aktivam, skolotājiem, tirdzniecības un kooperatīvu darbiniekiem, kolchozu aktivam utt.

Pulciņu skaitu samazinot, jāievēro uzdevums nodrošināt tos ar patiesi kvalificētiem propagandistiem.

5. Likvidēt administratīvi birokrātisko praksi, ka komunistus piespiedu kārtā ieskaita partijas izglītības pulciņos.

Izskaidrot katram komunistam, ka piedalīšanās pulciņos ir pilnīgi brīvprātīga lieta.

6. Pulciņu darbam jābūt veidotam uz dzīvu pārrunu un biedriskas diskusijas pamata. No pulciņiem noteikti izmetamas kaitīgās skolnieciski administratīvās metodes, birokrātisms un schemātisms, kas traucē idejiski audzināt partijā un ārpus partijas esošos boļševikus. Propagandistiem biedriski jāizskaidro jautājumi, par kuriem interesējas pulciņa locekļi.

Nepieciešams darīt galu pulciņu darba formali birokrātiskai reglamentācijai (vienota partijas mācību diena, divu stundu nodarbības tūliņ pēc darba, atteikšanās no to praktisko jautājumu izvirzīšanas, kuri interesē pulciņa dalībniekus, utt.). Katra pulciņa nodarbību saraksti jā sastāda tā dalībniekiem kopā ar propagandistu, ievērojot vietējos apstākļus. Katra nodarbība turpināma tik ilgi, cik pulciņa dalībnieki atrod par nepieciešamu, lai pamatīgi apspriestu izvirzītos jautājumus.

Pulciņu darbam jābūt organizētam tā, lai neizstieptu mācības pārāk garā laika periodā. Nepieciešams izvairīties no trūkuma, kas ir viens no galvenajiem tagadējo pulciņu trūkumiem, kad neaprobežotu laiku veltī pirmajiem tematiem, bet pēcoktobra periods, kam ir ļoti svarīga nozīme partijas vēsturē, paliek neiztirzāts.

Partijas vēstures studiju pulciņi veidojami tā, lai nodrošinātu to dalībnieku daudzmaz vienveidīgu vispārīgās izglītības un politiskās sagatavotības līmeni. Pēc sagatavotības līmeņa lietderīgi, lai būtu trīs pulciņu tipi saskaņā ar «VK(b)P vēstures īsā kursa» studiju diferencēto raksturu:

a) pulciņi mūsu kadru zemākajam posmam, kas studē «VK(b)P vēstures īso kursu» saīsinātā apjomā un ar teorijas jautājumu vieglāk saprotamu iztirzājumu;

b) pulciņi vidējam posmam, kas studē «VK(b)P vēstures īso kursu» pilnā apjomā pēc atsevišķām nodaļām;

c) pulciņi visvairāk sagatavotiem biedriem, kas studē «VK(b)P vēstures īso kursu» pēc katras nodaļas apakšnodaļām, vienlaicīgi lasot pirmavotus.

7. Praktizēt *lekcijas*, kas ir marksisma-ļeņinisma propagandas svarīga metode. Labi sagatavotai, saturīgai lekcijai jābūt par nopietnu palīgu biedriem, kas pātstāvīgi studē «VK(b)P vēstures īso kursu» un marksisma-ļeņinisma klasiķu darbus. Nepieciešams arī lasīt lekcijas par starptautiskā stāvokļa jautājumiem un par atsevišķiem teoretiskiem un politiskiem jautājumiem. Uzskatīt par lietderīgu, lai lektors pēc lekcijas atbildētu uz iesniegtajiem jautājumiem. Sākt organizēt atklātas lekcijas ar nelielu ieejas maksu.

8. Likvidēt savrocību un kontroles trūkumu darbā

ar propagandistiem, kas izpaudās tieksmē visur ieviest partijās kabinetus un propagandistu seminārus. Uzlikt par pienākumu partijas organizācijām divu mēnešu laikā izpētīt un no jauna izskatīt partijas kabinetu tīklu, samazinot to skaitu, atstājot parasti partijas kabinetus pie partijas pilsētu komitejām un rajonu komitejām, lai tie palīdzētu propagandistiem un sniegtu konsultāciju tiem, kas nodarbojas ar politisko pašizglītību. Uzņēmumos un iestādēs partijas kabineti, kuri nav nodrošināti ar kvalificētiem konsultantiem, jāsamazina vai arī jāizmanto kā lasītavas un bibliotēkas tiem, kas nodarbojas ar pašizglītību. Uzlikt par pienākumu partijas organizācijām samazināt propagandistu semināru skaitu, koncentrējot propagandistu semināru darbu pie VK(b)P lielām pilsētu rajonu komitejām, pie pilsētu komitejām, apgabalu komitejām un novadu komitejām.

Nodibinot propagandistu seminārus, partijas organizācijām tie jānodrošina ar marksistiski izglītotiem, politiski pārbaudītiem vadītājiem. VK(b)P pilsētu komitejām, apgabalu komitejām un novadu komitejām pastāvīgi jākontrolē propagandistu semināru darba saturs.

VK(b)P vēstures propagandistu semināru darbs jāiekārto saskaņā ar VK(b)P vēstures studiju trim pamatformām un turklāt ar tādu aprēķinu, lai propagandistu semināros, studējot «VK(b)P vēstures īso kursu», vielu izņemtu daudz ātrāk nekā pulciņos.

Seminārs nedrīkst būt vieta, kur propagandistiem liek kaut ko iekalt. Propagandistu semināros nodarbības jāiekārto tā, lai būtu nodrošināts ikkatra semināra dalībnieka radošais darbs, lai rosīgi tiktu apspriesti teoretiskie jautājumi, lai būtu nodrošināta biedriskā diskusija teoretiskos un metodiskos jautājumos.

9. VK(b)P CK Propagandas un aģitācijas nodaļai uzlikt par pienākumu apvienot mūsu partijas viskvalificētākos propagandistus, lektorus, referentus un konsultantus, kuriem jādarbojas teoretiskos žurnālos, centralajās avīzēs, jālasa lekcijas un referāti uz vietām, jāsniedz aktīva palīdzība vietējām partijas organizācijām marksisma-ļeņinisma propagandā.

Uzskatīt par nepieciešamu savākt un sistematiski publicēt presē labāko propagandistu pieredzi, viņu nodarbības, konsultācijas un lekcijas.

Ieteikt pilsētu komitejām, apgabalu komitejām, novadu komitejām un nacionālo kompartiju CK praktizēt propagandistu un preses darbinieku regulāru saaukšanu, lai apspriestu galvenos propagandas jautājumus.

10. Likvidēt stāvokli, kad par zemu novērtē nozīmi, kāda ir preseī kā marksisma-ļeņinisma svarīgākajam ierocim un Vissavienības mēroga propagandas tribīnei.

Pacelt preses lomu marksisma-ļeņinisma propagandas darbā. Šai nolūkā uzdot par pienākumu avīžu «Pravda», «Krasnaja Zvezda», «Komsomoļskaja Pravda», kā arī partijas un komjaunatnes republikānisko, novadu un apgabalu avīžu redakcijām sistematiski ievietot avīžu slejās rakstus par teoretiskiem marksisma-ļeņinisma jautājumiem, konsultācijas, labāko propagandistu lekcijas, «atbildes» uz lasītāju «jautājumiem». Organizēt avīžu «Pravda», «Krasnaja Zvezda», «Komsomoļskaja Pravda», kā arī partijas un komjaunatnes republikānisko, novadu un apgabalu avīžu redakcijās propagandas nodaļas, to vadību uzticot teoretiski sagatavotiem biedriem, un iesaistīt darbā redakciju propagandas nodaļās labākos propagandistus.

Uzskatīt par nepieciešamu pārkārtot žurnālu «Boļ-

ševik» tā, lai tās būtu partijas teoretiskais orgāns un konsultācija marksisma-ļeņinisma jautājumos. Vissavenības mērogā, dodot savās slejās atbildes un paskaidrojumus teoretiskos un politiskos jautājumos, par kuriem interesējas partijas biedri un bezpartejiskie.

Uzlikt par pienākumu VK(b)P CK Partijas propagandas un aģitācijas nodaļai un Valsts politiskās literatūras izdevniecībai nodrošināt populāru brošūru izdošanu, lai palīdzētu propagandistiem un it sevišķi zemākajam aktivam, kas studē partijas vēsturi, kā arī izstrādāt partijas vēstures palīgīdzekļu izdošanas plānu.

11. Nosodīt kā mežonību un huliganismu nevērīgo izturēšanos pret padomju inteliģenci un pret tās idejiski politiskās audzināšanas uzdevumiem marksisma-ļeņinisma garā. Uzlikt par pienākumu partijas organizācijām atjaunot pareizu boļševistisku izturēšanos pret padomju inteliģenci un izvērst idejiski politisko darbu inteliģences vidū, kalpotāju, studentu un kolchozu inteliģences vidū. Uzskatīt par partijas organizāciju pirmo un galveno uzdevumu propagandas laukā likvidēt partijas un nepartejiskās inteliģences kadru teoretisko un politisko atpalcību, nodrošinot visādu palīdzību padomju inteliģencei boļševisma apgūšanā, VK(b)P vēstures un marksisma-ļeņinisma klasiķu darbu studēšanā.

12. Atzīmēt teoretiskās frontes darbinieku nopietno atpalcību, kas izpaužas viņu teoretiskajā vājumā, viņu bailēs droši izvirzīt aktūalus teoretiskus jautājumus, burta kalpības un pedantisma izplatīšanā, atsevišķu marksisma-ļeņinisma težu vulgarizācijā un banalizēšanā, teoretiskās domas atpalcīšanā, milzīgās praktiskās pieredzes, ko partija uzkrājusi visos socia-

listiskās celtniecības sektoros, teoretiskā vispārinājuma trūkumā. Aicināt visus teoretiskās frontes darbiniekus noteikti un ātri izlabot teoretiskās frontes neciešamo atpalikšanu, darot galu bailēm drosmīgi izvirzīt teoretiskus jautājumus, kas virza marksistiski-ļeņinisko teoriju uz priekšu, darot galu pedantisma, burta kalpībai, scholastikai, atsevišķu marksistiski-ļeņiniskās teorijas težu vulgarizācijai un banalizēšanai.

13. Likvidēt ideoloģiskās saimniecības trūkumus, kas, starp citu, izpaudušies Marksa-Engelsa-Ļeņina Instituta neapmierinošā darbā, kurš pielaidis vairākus sagrozījumus un neprecizitātes, tulkojot krievu valodā Marksa un Engelsa rakstus, un tāpat arī pielaidis ļoti rupjas politiskas kaitnieciska rakstura kļūdas dažu Ļeņina rakstu sējumu pielikumos, piezīmēs un komentāros.

14. Uzlikt par pienākumu Marksa-Engelsa-Ļeņina Institutam visdrīzākā laikā izlabot sagrozījumus, kas pielaisti Marksa-Engelsa rakstu tulkojumos krievu valodā, kā arī ļoti rupjās politiskās kļūdas, kādas ir V. I. Ļeņina rakstu pielikumos un piezīmēs, piemēram, XIII sējumā.

Uzlikt par pienākumu Marksa-Engelsa-Ļeņina Institutam paātrināt Marksa-Engelsa un V. I. Ļeņina rakstu atkārtotu izdošanu.

15. Atzīmēt mūsu teoretisko žurnālu atrautību no dzīves aktualajiem jautājumiem un no mūsu partijas cīņas, to pašnoslēgšanos un tendenci uz akademismu.

Uzlikt par pienākumu teoretisko žurnālu redakcijām pārkārtot savu darbu, nodrošinot savās slejās aktuālu teoretisku jautājumu izvirzīšanu, socialistiskās celtniecības pieredzes vispārināšanu, mūsu kadru teoretisko prasību apkalpošanu, jaunu teoretisku

problemu izstrādāšanu un radošu diskusiju teorijas jautājumos.

16. Papildinot partijas vadošo kadru politiskās kvalifikācijas celšanas sistemu, ko noteicis VK(b)P CK februara un marta plenums, veikt šādus pasākumus partijas kvalificētu propagandistu kadru apmācīšanai un kvalifikācijas celšanai:

a) Organizēt viengadīgus kursus propagandistu un avīžu darbinieku kvalifikācijas celšanai šādos centros: 1) Maskavā, 2) Ļeņingradā, 3) Kijevā, 4) Minskā, 5) Rostovā, 6) Tbilisi, 7) Bakū, 8) Taškentā, 9) Alma-Atā, 10) Novosibirskā. Viengadīgajiem kursiem propagandistu kvalifikācijas celšanai, kas organizēti šais centros, jāapkalpo ne tikai attiecīgais apgabals vai novads, bet arī kaimiņu apgabali, novadi, republikas. Propagandistu viengadīgo kursu programai jābūt sastādītai piemēroti «Ļeņina kursu» programai, bet mācībām jābūt iekārtotām tā, lai attīstītu propagandas darba un patstāvīgas dziļas Marksa un Engelsa, Ļeņina un Staļina darbu studēšanas iemaņas.

Propagandistu kvalifikācijas celšanas visu viengadīgo kursu klausītāju kopīgo kontingentu noteikt 1 500—2 000 cilvēku apmērā un tā, lai apmēram puse šā sastāva būtu avīžu darbinieki.

b) Organizēt pie VK(b)P CK Augstāko marksisma-ļeņinisma skolu ar trīsgadīgu kursu teoretiski augsti kvalificētu partijas kadru sagatavošanai.

17. Marksistiski-ļeņiniskās teorijas mācīšanu augstākās mācību iestādēs iekārtot tā, lai tā bazētos uz «VK(b)P vēstures īsā kursa» dziļām studijām. Sakarā ar to:

a) Ļeņinisma, dialektiskā un vēsturiskā materiālisma patstāvīgo kursu vietā ievest augstākajās mā-

cību iestādēs vienotu «Marksisma-ļeņinisma pamatu» kursu, saglabājot mācību plānā kopējo stundu skaitu, kas agrāk bija paredzēts sociāli ekonomiskajām disciplinām. Marksistiski-ļeņiniskās teorijas pamatu mācīšanai augstākajās mācību iestādēs jāsākas ar «VK(b)P vēstures isā kursa» studēšanu, vienlaicīgi studējot marksisma-ļeņinisma pirmavotus. Politisko ekonomiju jāsāk mācīt pēc «VK(b)P vēstures» studijām.

b) Līdz šim pastāvošo atsevišķo dialektiskā un vēsturiskā materialisma, ļeņinisma un VK(b)P vēstures katedru vietā nodibināt augstākajās mācību iestādēs vienotu marksisma-ļeņinisma katedru.

c) Universitātēs un institutos, kur ir filozofijas, vēstures un literatūras fakultātes, paturēt šajās fakultātēs dialektiskā un vēsturiskā materialisma kursa mācīšanu.

d) Uzdot VK(b)P CK Propagandas un aģitācijas nodaļai un Vissavienības Komitejai augstskolu lietās izraudzīties 1939./40. mācību gada sākumā marksisma-ļeņinisma katedru vadītājus un ieteikt tos apstiprināšanai VK(b)P CK. Uzdot nacionālo kompartiju CK, VK(b)P novadu komitejām, apgabalu komitejām un pilsētu komitejām izraudzīties teoretiski sagatavotus un politiski pārbaudītus marksisma-ļeņinisma pamatu pasniedzējus.

e) Organizēt pie Augstākās marksisma-ļeņinisma skolas sešmēnešu kursus marksisma-ļeņinisma pasniedzēju, kas māca augstākajās mācību iestādēs, kvalifikācijas celšanai.

IV

Nolūkā radikāli uzlabot partijas vadību marksisma-ļeņinisma propagandas laukā VK(b)P CK nolemj:

18. Apvienot VK(b)P CK, nacionālo kompartiju CK, VK(b)P novadu komiteju un apgabalu komiteju partijas propagandas un aģitācijas nodaļas un preses un izdevniecību nodaļas, radot vienotas propagandas un aģitācijas nodaļas.

19. Koncentrēt propagandas un aģitācijas nodaļās visu marksisma-ļeņinisma propagandu presē un mutvārdu propagandas un masu politiskās aģitācijas darbu (partijas prese; propagandas un aģitācijas literatūras izdošana; marksisma-ļeņinisma propagandas presē un mutvārdu propagandas organizācija; propagandas darba idejiskā satūra kontrole; propagandistu kadru izvēle un sadalīšana; partijas kadru politiskā sagatavošana un kvalifikācijas celšana; masu politiskās aģitācijas organizēšana).

Propagandas un aģitācijas nodaļu darba pamatā likt šā VK(b)P CK lēmuma praktisko realizāciju.

20. Marksisma-ļeņinisma propagandas kvalitātes celšanai uzskatīt par nepieciešamu, lai propagandas darbā partijas organizācijas turpmāk arvien balstītos uz tādu biedru kadriem, kuri atbrīvoti no katra cita darba, kuri spējīgi sevi pilnīgi veltīt šim darbam un nenogurstoši celt savu teoretisko un propagandista kvalifikāciju.

Sakarā ar to uzdot VK(b)P apgabalu komitejām un novadu komitejām izraudzīties labākos propagandistus pastāvīgam propagandas darbam.

21. Propagandas un aģitācijas nodaļu darbinieki partijas orgāniem jāizraugās no viskvalificētākiem profesionāliem propagandistiem un partijas literātiem.

VK(b)P CK, nacionālo kompartiju CK, VK(b)P apgabalu komiteju, novadu komiteju un pilsētu komi-

teju propagandas un aģitācijas nodaļās jāorganizē lektoru grupas.

22. Sakarā ar to, ka pulciņu, kā arī partijas kabinetu skaita samazināšana uzņēmumos un iestādēs atbrīvos daļu propagandas darbinieku pilsētās, uzdot apgabalu komitejām, novadu komitejām un nacionālo kompartiju CK vislabāk sagatāvētos no šiem darbiniekiem pārcelt uz lauku rajoniem, lai pastiprinātu propagandas darbu.

23. Reorganizēt partijas pilsētu komitejās un rajonu komitejās pastāvošās kulturas un propagandas nodaļas par propagandas un aģitācijas nodaļām. Uzskatīt, ka propagandas un aģitācijas nodaļas nepieciešams nodibināt arī tajās rajonu komitejās, kur pašlaik nav kulturas un propagandas nodaļu. Noteikt, ka propagandas un aģitācijas nodaļu nodibināšanu partijas rajonu komitejās atļauj VK(b)P CK katram rajonam atsevišķi, samērā ar kvalificēto darbinieku izraudzīšanu, pēc apgabalu komiteju, novadu komiteju un nacionālo kompartiju CK ieteikuma.

Partijas pilsētu komiteju un rajonu komiteju propagandas un aģitācijas nodaļu sastāvā iesaistīt pilsētu un rajonu partijas kabinetus tā, lai partijas kabinetu vadītāji vienlaicīgi būtu arī propagandas un aģitācijas nodaļu vadītāju vietnieki.

24. Noteikt, ka partijas apgabalu komiteju, novadu komiteju, nacionālo kompartiju CK, partijas apvidu komiteju, pilsētu komiteju un rajonu komiteju propagandas un aģitācijas nodaļu vadītājus apstiprina VK(b)P CK, bet visus pārējos šo komiteju propagandas un aģitācijas nodaļu atbildīgos darbiniekus apstiprina apgabalu komiteju, novadu komiteju un nacionālo kompartiju CK biroji.

Uzlikt par pienākumu apgabalu komitejām, novadu

komitejām un nacionālo kompartiju CK divu mēnešu laikā pilnīgi izraudzīties un apstiprināt propagandas un aģitācijas nodaļu darbiniekus.

25. Ņemot vērā Marksa-Engelsa-Ļeņina Instituta darba ciešās saites ar marksisma-ļeņinisma propagandu, uzskatīt par nepieciešamu nodot Marksa-Engelsa-Ļeņina Institutu VK(b)P CK Propagandas un aģitācijas nodaļas vadībā.

26. VK(b)P CK uzliek pienākumu visām partijas komitejām nopietni nodarboties ar marksisma-ļeņinisma propagandu — boļševiku partijas dzīvības lietu. Partijas komitejām jāvada propagandas darbs pēc būtības, pamatīgi iedziļinoties tās saturā. Apgabalu komitejām, novadu komitejām un nacionālo kompartiju CK saskaņā ar šo lēmumu jāņem savās rokās visa marksisma-ļeņinisma propagandas organizēšanas darba pārkārtošanas vadība.

Norādot visām partijas organizācijām, ka visa partijas propagandas darba pārkārtošana šā CK lēmuma garā prasis no partijas organiem sevišķu uzmanību un rūpību, CK brīdina partijas organizācijas no mehāniski formālas pieejas propagandas pārkārtošanai un no jebkādiem mēģinājumiem nopelt it visu iepriekšējo propagandas darba pieredzi.

Nolūkā uzlabot partijas propagandas darba vadību, noteikt, ka katrā pilsētas komitejā, apgabala komitejā, novada komitejā un nacionālās kompartijas CK ir jābūt specialam sekretaram, kas nodarbojas vienīgi ar propagandas un aģitācijas organizēšanas un satura jautājumiem.

*

VK(b)P CK uzdod rajonu komitejām, pilsētu komitejām, apgabalu komitejām, novadu komitejām un

nacionālo kompartiju CK izskaidrot šo lēmumu partijas aktivam un visiem partijas biedriem.

VK(b)P CK pasvītro, ka «Vissavienības Komunistiskās (boļševiku) partijas vēstures» nākšanai klajā jāklūst par sākumu mūsu kadru — partijas, komjauņatnes, padomju, arodbiedrību, saimniecisko un kultūras darbinieku, visas padomju inteliģences kadru pagriezienam uz savas teoretiskās atpalcības likvidēšanu.

«VK(b)P vēstures īsais kurss» liek pamatus jaunam spēcīgam idejiski politiskam kāpinājumam mūsu partijas un padomju tautas dzīvē.

Apgūstot marksisma-ļeņinisma teoriju, kas apbruņo ar sabiedrības attīstības likumu zināšanu, mūsu kadri kļūs patiesi neuzvarami un vēl sekmīgāk vedīs zem šās teorijas karoga Ļeņina-Staļina partijas vadībā visu padomju tautu uz komunisma uzvaru.

1938. gada 14. novembrī.

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309037377

Maksä 25 kap.

[0,30]